

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de doue ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura folei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori fran ate, adresate catra espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. car pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

N° 17. ANULU XIX.

Sabiu, in 28 Februarie (12 Martie) 1871.

tru celelalte parti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri stroine pre anu 12 1/3 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

In cestiunea bisericeii „Steii Treimi“ din Brasiovu.

ni se scrie din Ungaria urmatoarele:

Diariulu ungurescu „Ellenör“ in numerulu seu 169 din 3 Martie a. c. a adusu unu articlu subcrisu de Csävolszky in caus'a bisericeii dela S. Treime in Brasiovu. Ignoranti'a si malitiositate, cu care tracteaza Csävolszky acesta causa momentosa, cu scopu de a seduce opiniunea publica, este preste tote marginile revoltatoare.

La atata nu s'au inaltiatu inca nici jidanulu dela „Pester-Lloyd“, nice fratele seu dela „N. F. Lloyd.“ Csävolszky intr'unu modu insultatoriu, fara cea mai mica cunoscintia de causa, fara de a incerca celu pucinu cu unu singuru documentu validu adevieria opintirei sele rusinoase, timbreza nesu-intiele romaniloru pentru de a-si recastiga drept'a ereditare parintiésca, ce contr'a tuturor legiloru Ddiecsi si omenesci li se rapira de ingerintia nedrepta in afacerile bisericeii grecesci.

Odata cu publicarea acestei sentintie si-au datu Csävolszky si testimoniulu tristu, ca nu posedu nici anima nici minte. Si un'a si alt'a este conditiune esentiala pentru a potea aduce o judecata drepta si sanatosu in vre-o afacere. Deca romanii n'au fostu adeveratii infintiatori a bisericeii din cestiune, ceea ce afirma Csävolszky, ci exclusivu asiá numitii greci, cum de aceea s'a intabulatu pre numele romaniloru in acele timpuri de trista memoria, candu volnici'a orba impinse poporulu romanu, jefuindulu de tote drepturile, la starea de plebs ad glebam adstricta?! Cum de pana la a. 1800 romanii manipulau averea bisericeii, si preoti romani serviu, in aceea? — N'amu de cugetu a defasiora aci caus'a bisericeii amintite in tote fazele ei, caci acesta s'au facutu deja in mai multe ronduri prin barbati apti si competinti, cari au doveditu cu date neinfrazigibile pana la evidintia in diaristica precum si in brosiur'a aparuta la a. 1868, ca romanii suntu de jure adeveratii proprietari a acelei bisericeii. Me marginescu numai a aminti ca deca Csävolszky si cunoscea misiunea de jurnalistu, ave de a studia acele date mai nainte de ce pasi in publicu cu atare pamfletu. —

Insa atunci nu-si potea implini datorintia de simbrisiu.

Nu me miru deci de Csävolszky, care prin gura sea nespalata tinde a molipsi si pre alii — denaturandu starea adeverala a procesulu, acusandu in modu brutalu pre Es. Sea. Par. Archiepiscopu si Mitropolitulu Andreiu, carele, in deplin'a cunoscintia a causel' din cestiune, cu parintiésca buna-vointia deopotriua pentru toti crestini de religiunea gr. or., a incercatu mai intai a delaturá in modu pacinicu acesta divergentia intre romanii si grecii din Brasiovu.

Si deca nu i a succesu din motivulu ca adunaturile de greci si bulgari se legau in speranti'a, ca mituindu din averea romaniloru ce o manipulau, in stang'a si drept'a, voru putea isbuti de a-si asigura pentru totu d'a-un'a averea bisericeii romane — au trebuitu se impedece in puterea ce o mantiené pre bas'a institutiunei loru si canónelor bisericesci, pre bas'a autonomiei bisericeii inarticulate cá capu alu ei; instreinau averea bisericeii amintite. — Me miru numai de drosdiele de greci si bulgari, cari dupa atatea incercári zedarnice pentru de a usurpa avere steina n'au venitu inca la convingere ca romanii, adeveratii proprietari a acelei averi bisericesci nu voru concede nimerei si nici odata dreptulu si bunulu loru stramosiescu. Cá onoratulu publicu sa cunosca atitudines marsaviloru bulgaro-grecesci, midilócele peccatose, prin cari voru a combate dreptulu credintiosiloru romani dela bisericeii S. Treime

din Brasiovu lasu sa urmedie aci in estrasu muno'a simbrisiului loru, provocandu pre barbati, in a caroru mana este pusa acesta santa causa, a priveghia neincetatu pasii contrariloru. Csävolszky dice: „In articulu de fatia recomandam o causa momentosa atentiunei casei legislative, dara cu deosebire acestoru deputati, cari suntu totu odata membri comisiunei petitionarie. Causa e aceea bisericeii grecesci din Brasiovu.

Inainte cu vre-o cate-va septemani amu amintitu in scurtu despre petitiunea comunitatiei bisericesci, prin care se dovedesce ministeriului de culte o anomalia atatu de eclatanta, cá care arare-ori póte esperá unu parlamentu. Grecii din Brasiovu din timpurile cele mai vechi si-au tractatu liberi afacerile lor bisericesci, liberi si-au manipulatu totu deun'a averea bisericesca. Fost'au inse casuri in secele trecute precum si de presentu ca romanii, prin rivn'a episcopiloru loru de a promová interesele acelor'a, atacu averile si drepturile bisericesci grecesci, deca ingestiunea nedrepta totu deun'a fu respinsa si decretule, multumea ordinationiloru regesci, dovedescu ca averea bisericeii grecesci din Brasiovu a fostu totu deun'a proprietate exclusiva a greciloru si cá romaniloru nu s'a concessu nici odata nici unu feliu de dreptu la aceea. —

Si ce se intempla in presentu, in viati'a nostra constitutionale. Audit si ve uimiti. In a. 1868 episcopulu ordinea prin consistoriulu bisericescu in contr'a dreptul si adevierulu, abstrahandu dela totu usulu si pracs'a de pana acum'a, ca bisericeii grecesca sa fie de o potriua si romanesca, fundatiunile sa le manipuleze si intrebuinteze din preuna cu romanii spre scopuri comune, sa fie pre bas'a paritatei doi preoti, unulu romanescu iera celalaltu grecescu, sa se faca prin acesta servitiulu Ddiecsu pre rondu intr'o septemana romanesce ier' in cealalta grecesca, in scola grecesca sa fie invetiatoriu de romanu si asiá mai departe. Ce-va sa dica acesta cu alte cuvinte. Avera ce este proprietate exclusiva a greciloru sa o imparta cu romanii. In contr'a acestui comunismu a suplicatu comunitatea bisericeii grecesci la guvernulu ce existá atunci inca in Transilvani'a. Acest'a a defasioratu cu scrupulositate afacerea, claru si luminatu a doveditu — ceea ce altucum n'are multa lipsa de documentare — ca amintita ordinatione episcopesca e in contr'a usulu si dreptulu, ca prin aceea se calca in picioare tote legile, si pretinde grabnica indreptare. Acesta inaintandu guvernulu ministeriulu de culte ungurescu a asteptatu de aci nimicirea ordinationiloru nedrepte. Intre aceea Siagon'a a pusu comunitatea bisericeii grecesci sub interdictu din motivu ca aceea a cutezatu a petiti-oná in contr'a ordinationiloru sele, ier' averea sub sequestru — insa fara rezultatu — din pretestulu ca aceea nu se póte manipula prin individi cari au cadu in eterodocia. Pre candu se petrecu acesta in Transilvani'a diet'a unguresca primescu in 1868 art. 9 de lege, care ronuiescu ca: credinciosii de relig. gr. or. cei de nationalitate ne serba seu ne romana se lasa si de aci inainte in acele drepturi, pre cari le au folositu pana acum'a si adeca se lasa intru liber'a exercicare a limbei in bisericeii, intru intocmirea independinta a afaceriloru comune bisericesci si scolare, intru manipularea fundatiuniloru si averi bisericesci. Deci fine cu persecutari nedrepte. Cine aru fi pututu dubita ca ministeriulu nu se va grabi in urm'a acestei legi clare si precise a pune capetu nedreptatiloru loj (garádzalkodásainak) Siagon'a? — Nime. Si totosi nu s'a intemlatu, ba s'au intemlatu inca lucruri mai ciudate cá pana acum. Ministeriulu a intaritu si aprobatu cu vatemarea legi citate — de-si numai provisorice — tote orenduelite ilegale a Siagunei. Comunitatea bisericeii grecesci de nou

a suplicatu la ministeriu. Urmarea tuturor petitiuniloru a fostu esmiterea unei comisiuni sub Beldi spre studiarea si opinarea causel. Comisiunea terminandu elaboratulu seu n'au pututu aduce alta parere de cáto ca greciloru le compete exclusivu aceea bisericeii dimpreuna cu averea si romanii pre bas'a documentelor n'au nice unu dreptu la aceea, cu tote acestea ministerulu ungu. de culte, in scurtu timpu dupa terminarea elaboratulu comisiunei a intaritu formalmente provisoriulu Siagunei si cu acel'a tote ordinationile lui ilegale. —

Premitendu corespondinti'a acesta sa tienemu acum o revista, cá sa vedemu cum se esprime in cestiunea acesta si alte diuarie.

Unu corespondinte din Pest'a a lui „S. Bl.“ in acesta cestiune dice asiá:

„In Ellenörulu“ de alalta ieri se discuta in favorea unoru greci petiunari de Ludovicu Csävolszky, in unu modu forte impetuosu cert'a ce a ajunsu pre calea petitiunaria inaintea dietei, carea, din caus'a averei bisericeii S. Treimi din Brasiovu, s'au aprinsu inca din secululu trecut si carea si astadi se afla in cursu intre vre-o cativa greci din Brasiovu si consistoriulu archidiecesanu gr. or. din Sabiu. Ministeriulu se imputa ca a procesu in modu violentu si provoca pre cas'a deputatiloru sa protéga pre clientii sei (ai lui Ellenör R. T. R.). — Fia care siru din articulu amintitu documenteaza pre deplina ca autorulu articululu, cestiunea intréga, la a carei resolvere ministeriulu de culte a procesu corectu de totu, o discuta numai pre basea unei informatiuni unilaterali, comunicata din partea advocatulu greciloru, carele — firescu pentru diete grase ce curgu din averea bisericesca din cestiune — se ocupa cu asediarea buroulu redactionale si a deputatiloru dietei. Abstragendu dela strictulu punctu de vedere de dreptu, carele este in favorea competintiei oficiale bisericesci a consistoriulu gr. or. archidiecesanu din Sabiu, diet'a aru trebui compatimita cá si cum aru fi orbita politicescu, candu ea se aru decide pentru vreo câteva familii grecesci, fiinduca acoste au placerea sa administredie dopa placulu loru averea bisericesca, contr'a vocii celei chiare a legi, fara de supraveghiare —, a sili pre regimu sa dea ansa romaniloru din imperiu, ce numera cu milioanele, la o causa ponderosa de a fi nemultiamiti in unu modu impacabilu.

Totu in cestiunea acesta vorbescu „Fed.“ in modulu urmatoriu:

Bisericeii „S. Treimi“ din Brasiovu.

De multe ori se intempla, ca si dreptatea ambla ratecindu, mai cu seama, deca cei ce suntu chiamati a o sustiené, ei insi-si dau mana de ajutoriu a i impedece calea.

Tochmai acestu casu este la acesta bisericeii. Tote setele fundationale, incependu de la an. 1785 pana la 1788, candu s'a deschisu bisericeii, dovedescu limpede, ca de si fundatorii suntu de diverse nationalitati, intre cari iuse majoritatea este romana, totu-si intentiunea fundatoriloru, cá ómeni plini de pietate, n'a fostu a zidi bisericeii nationala, ci o bisericeii ort. orientala pentru toti crestini, cari se afliu atunci in cetatea Brasiovolu.

Impregiurárele politice inse in lini'a prima, si spurcatulu sentiu alu unoru ómeni de a exploata in interesulu loru si chiaru santele taine, au adusu cu sine, ca intentiunea acesta curata a ómeniloru plini de spiritulu crestinescu sa fia totalu eludata.

Sasii, cei mai mari dusimani ai romaniloru, s'au folositu si se folosescu pana in diu'a de astadi de putienii greci, cari mai suntu dreptu masina in contr'a romaniloru. Grecii de o parte spriginiti de sasi, de alta parte condusi de sentulu

loru negociatorescu, nesatiu și fără mila, rapescu la anul 1796 biserica, respective dreptul de administrare din mânele românilor, firesc, numai prin insielationile sasului Kronenthal, carele a datu curției de Vien'a informațiuni false în contra opiniei guvernului țerei.

Acăsta nedreptate curendu s'a observatu și la locurile mai înalte, și de aceea cuprinsulu decretului de susu din ce în ce a începutu a fi redusu în favoarea românilor.

E de însemnatu, ca grecii totu-de-un'a nu protestatu de câte ori s'a datu românilor dreptu la aceea biserică; insolentia loră în acăsta privința a mersu asiă de departe, în cătu din partea curții de Vien'a a fostu amenințati odata cu fiscalis actio, alta-data chiaru cu disgratiă monarchului.

Contra tuturor sbuciumărilor grecesci și sasesci în anul 1848 a urmatu unu decretu, în care se poruncese capului bisericii a cercetă și a restitui statulu quo d'inainte de 1796.

Acăsta esecutare se întimplă la 1868. Grecii cari erau dedati a mulge biserica — tocmai precum faceau calugarii grecesci în Români'a — se opuseră cu tota energi'a, cu alătu mai tare, cu cătu sciau, ca dispusetiunile bisericesci aplicate odata și la biserica de acolo, i va supune controlu metropolitului și a comunității bisericesci întregi, ceea ce este de totu contrariu intereselor loră scarnave.

Ministrulu vine în ajutoriu esecutiunii, înse nici elu n'a fostu mai fericitu, căci grecii și s'au opusu doi ani de dile, fără că sa-i pōta face a urmă ordinațiunilor.

Ei bine! cine nu aru face asiă spre a pōtea folosi singuru mai multe sute de mil! Cine nu va dice, cumca respectivii suntu indemnati la acăsta resistința chiaru de cei ce stau la cōrma! Se pōte ca unu ministru sa suferă într'o țiera, unde dispune de putere straordinaria, ca o mana de omeni sa-i calce în picioru patru ordinațiuni în aceeași cauza?

Alta data mai multu.

Eveneminte politice.

Repetim și astadi, ca diuarele unguresci esprima o ingrigire fōrte mare de cele ce se petrecu dincolo de Lait'a. Si cele deakiste și cele a le stengei suntu indignate pre ministeriulu cislaitanu și recomānda din puteri Ungariei sa fie gat'a pentru ori ce eventualitate. Totu din diuarele unguresci mai aflam grigi'a insuflata de societatea din Pojonu și Pest'a numita „Wacht an der Donau.“ Amenințările ce stau la spatele acestor fapte atātu de tare impress'unăza, încātu unii politici pare

ca simtu de acum ghiarale duoru puteri infipte în carnea și oșele imperiului Austru-ungurescu, spre a rumpe din tressulu și asi anectă siesi partile rupte. (Ce fericiti suntu unii politici ai Romāniei, ca între impreginări de aceeași natura voru sa faca republica.)

Cricău 4 Martie st. n. 1871.

Constitutiunea e acelu odoru în viați'a popōrelor, pentru care s'au cheltuitu multe miliōne și s'au versatu s'roie de sange. Biserica nōs'ra gr. or. dela începutulu ei fiindu întemeiată pre institutiuni constitutionali multi barbati și sacrificara viați'a, murindu cu mōrte de martiru pentru aperia independinței și drepturilor ei constitutionale, cari (drep-turi) de și li-au succesu contrariilor bisericii nōstre pre unu timpu ale oprimā dāru de totu ale nimici nici oda. Abstragendu dela multele persecutiuni depre timpurile Imperatorilor pagini sa ne întōrcem reprivirea numai la timpurile principilor calvini, — la cāte gōne, batjocuri și dejosiri fū espusa biserica nōs'ra pre timpulu domniei acestor principi în Transilvani'a, și la cāte încercări de ai nimici constitutiunea și independința aceea cu scopu de a o calvini, dera nu cu multu ii fuse mai favoritōre sōrtea ei, și nu suptu mai bunu scutu drepturile ei, sub demunitorū catolici, cu scopu de a o catolisă. De unde trebuie sa ne prinda mirarea cum de ea în Transilvani'a și Ungari'a mai existe în realitate și nu e numai unu actu a istoriei.

Acăst'a trebuie sa se atribuie în generalu caracterului celui tare romanescu de a se lipi de totu ce e strabunu, mai gat'a fiindu a suferi tōte decātu sa se clatine în credința sea, iera în specialu unoru barbati ai bisericii nōstre, iera tari în caracterulu și statonici în credința sea, cari pre lānga multele suferințe și batjocuri, și au scutu aperiă turm'a de lupii rapitori, tienendu-o în credința sea ne stramutata.

Unu deceniu, dōue decenii în viați'a unui omu e unu timpu lungu, dera în vieti'a unui popor e că nimic'a. Dera comparāmu starea bisericii nōstre de acum, cu privire la drepturile și independința ei, cu cea de înainte de ast'a cu 20 de ani, apoi trebuie sa ne cuprinda o mirare imbucurātōre, ce putere magica au pututu lucrā de într'unu timpu atāt'a de scurtu, dupa o apasare atāt'a de mare suptu care ea gemē, și putu recāstigā drepturile și independința sea, care în intielesulu canōnelor i compete.

S'aru insielā fōrte dera cineva aru crede ca aceea au venitu dela ceva impreginări politice, sēu au adusu-o cu sine vr'o norocire ōrba, sēu chiaru simplu cutremurul dela anul 1848, pentruca de și fără indoiala schimbările anului 48 au influințiatu ceva în recāstigarea drepturilor și independinței

bisericii nōstre, totusi acelea și astadi totu asiă aru fi de apasate că și mai înainte dera prevedința divina nu ne trimite unu barbatu în fruntea bisericii nōstre care cu o voia resoluta, cu ostenele neobosite, cu sacrificii mari, și cu o intieptiune ne marginita sciū aflā cale, de și destulu de ghimpōse, pre care i succese a recastigā drepturile și independința bisericii sele și a poporului seu credinciosu.

Ostenele nu i fū zadarnice, daru din fructele acelor'a astadi se nutrescu toti fii bisericii nōs're romāne.

De nu aru fi amareala nu s'aru sci pretiū dulcēti'a, de nu aru fi sclavia nu saru sci pretiū libertatea, cu cătu ne fusera drepturile bisericii nōstre mai apasate cu atāt'a ne este recunoscinti'a mai mare pentru elberarea acelor'a. Dera pāna cāndu de o parte ne recunoscemū indatorirea multimirei nōstre cātra mecenatele nostru, pentru atāt'a stăronie, devotamentu, și sacrificii puse pre altarulu bisericii, — pāna cāndu ne exprimāmu întru atāt'a bucuri'a pentru recastigarea drepturilor și independinței bisericii nōstre, nu trebuie sa ne tainimū și dorerea ca poporului credinciosu nu i sa da ocaziune, — e impedecatu — a-si folosi dreptulu seu în afacerile bisericii, școlii și fondurilor, asiă dupa cum lu indieptatescu legea, canōnele, și constituti'a bisericii nōstre.

Unu omu care-si scie pretiū drepturile sele că crestinu, cetindu statutulu organicu, aceea charta magna a bisericii nōstre vediendu din acel'a în institutiuni le bisericii nōstre atāt'a constitutionalismu, atāt'a liberalismu, cu mandrie va dice cum dicea romāni antici cu privire la nationalitate: Romanus sum civis „sum romanu greco-orientalū“, dera de odata lu va cuprinde și o machuire observandu ca preotii prin parohie, statutulu organicu numai întru atāt'a lu ien în consideratiune în cătu acel'a contine datoritiile crestiniilor cātra biserică dera mai cu sēma cātra Ddloru că parohi, iera încātu contine acelu drepturile crestiniilor în afacerile bis. și școlare, acel'a (statutulu organicu) e de cātra ddloru de totu neglesu — ne bagatu în sēma.

O lege fie aceea cătu de buna numai atunce vine a fi salutară cāndu e aplicata în pracsă, pāna atunce e numai litera mōrta.

Statutulu organicu în art. I. §-fulu 12 contine: ca în parohii în totu anulū sa se tēna regulatu odata în lun'a lui Ian. sinodu parohialu.

O institutiune prin care li se da crestiniilor dreptulu conveniri pentru a-si regulā ei insusi treble lorū bisericesci, școlare și fundationale. A revedē ratiōniunire episcopilor bis. și școlare va sa dica a-si trage sēm'a cu veniturile și cheltuelē bisericesci și școlare. A se ingrigi ei insu-si des-

FOISIORA.

Famili'a de Orlean.

Cas'a de Orleans, ramura mai mica din intai'a linia a Bourbonilor s'a urcatu pre tronulu Franciei, la 7 Augustu anul 1830, și a caditu la 24 Februaru 1848.

Cine scie dera evenemintele de astadi nu o voru aduce mână sa preside ierasi la destinatele acestei multu încercate țeri.

În acăsta provisiune e bine sa o facemū cunoscuta cetitorilor nostri, dāndu-le pentru astadi notiție asup'ră ducelui de Nemours și principelui de Joinville.

Din casatori'a lui Louis-Philippe cu regina Mari'a-Ameli'a, s'au nāscutu: Principele Ferdinand, duce de Orleans, nāscutu la 3 Septevre 1810 și mortu la 13 Iuliu 1842.

Acestu principe a lasatu doi baieti. Louis-Philipp-Albert de Orleans, comite de Parisu, care dupa usulu stabilitu urmēdia a fi moscenițerulu directu și Robert-Philippe-Louis-Eugēne-Ferdinand duce de Chartres.

Alu doilea fiu alu lui Louis-Philippe este Louis-Charles-Philippe-Raphael d'Orleans, duce de Nemours, fostu locotenent-generalu, nāscutu la Parisu, la 25 Octobru 1814. Că și fratiū sei, acestu principe a urmatu clasela colegiului Henri IV, a obținutu chiaru ōre-care succese la concursu și s'a ocupatu mai în specialu cu studiulu sciintielorū; erā inca copilū cāndu Carolu X, dupa unu usu alu vechiului regimū lu numi în 1826 colonelū alu 1-lui de vānatori calari, regimentu în capulu carui-a i-si facu,

la 3 Augustu 1830, intrarea în Parisu. Cāte-va luni mai tārdu, fu alesu rege alu Belgilor (3 Februaru 1831), dar' Louis Philippe care nu se vedu în mēsură de a face sa se primēscă acăsta alegere de cātra puterile europene, refusā oferirea congresului nationalu, asemenea facu și cu tronulu Greciei ce i se propunea pentru fiulu seu.

Dupa ce a luat parte la cele dōue campanii ale Belgiei și s'a formatu la comandamentu în taberile dela Compiēgne, Lunēville și Saint-Omer fu înaltiatu, la 1 Iuliu 1834, în gradulu de maresialu de cāmpu, (generalu de brigada). În cea d'antaiū espeditiune dela Constantina (1836) a debutatu pre pamentulu Africe; în timpu de dōue luni, impartasi ostenele și pericolele atacului și retragerii, și reintorsu la Algeru, refusā serbatorile ce i fura oferite. În cea de a dōua espediune (1837) a comandatu intai'a brigada de infanteria, apoi trupele de asediū, și priimi, la 11 Novembre urmātoriu gradulu de locotenent-generalu.

La 27 Aprilu 1840, duce de Nemours luā în casatorie pre Vietori'a-Augusta-Antonetta, ducēsa de Saxe-Cobourg-Gotha, nāscuta la 14 Februaru 1822, și moscenițōre, prin mama sea, a unei părți din marea avere a principilor de Kohary. Cu dōue luni mai înainte, camer'a deputatilorū respinsese cererea unei dotatiuni de 500,000 franci în favoarea sea și causase, prin acestu votu, retragerea cabinetulu Soultu și Passy (20 Februaru). Anulu urmātoriu, se întōrse pentru ultim'a ōră în Africa și luā parte la o campania decisiva contra lui Abd-el-Kader, pre tiermii riului Chēlif.

Mōrtea prematura a fratelui seu celui mare dete o data ducelui de Nemours o mare importantia. În contra tradițiunilor vechi monarchii care erau în

favōrea mamei moscenițerului presomțifu, unu proiectu de lege fu presintatu camerilorū, care i atribui regenti'a; opiniunea nu parū c'a ratificā acăst'a lege și sentimentulu pericolului facu că în 1848 sa fia abandonata. De mai multe ori duc'a se gassi în capulu trupelor reunite în taberile de instructiune, elu asistā cu regularitate la lucrările camerei Patrilorū, calatori prin departamente și nu avu cu populatiunile sēu autoritāțile municipale de cātra porturi cu totulu oficiali.

Cāndu isbucni revolutiunea din Februaru, duc'a de Nemours comandā unu corpu de trupe strinsu în glōta pre piaci'a Carrousele, fără a încercā sa-si puna înainte drepturile sele, elu se dete la o parte atātu de multu pre cătu permitea esigentiē sițuatiunei și insoti pre cumnata-sea, ducēs'a d'Orlēs la camer'a deputatilorū. La acestu ultimū actu alu vietiei sele politice se lēga suveranulu unei datorii implinita cu demnitate. De cāndu s'a dusu sa-si inotiēsca famili'a în esilu, elu resiedā la Claremontu. Sgomotulu a alergatu mai de multe ori despre adhessiunea sea la recunoscerea drepturilor la tronū a comitelui de Chambordu, cārui'a celu dintaiū a mersu sa-i faca visita.

Duc'a de Nemours, care este vaduvu din lun'a lui Noevre 1855, are patru copii, din care doi baieti, Louis-Philippe-Marie-Ferdinandu-Gastonu d'Orleans, comite de Eu, nāscutu la 28 Aprilu 1842 și Ferdinandu-Philippe-Marie d'Orleans, duca d'Aten-cion, nāscutu la 12 Iuliu 1844.

Francois-Ferdinand-Philippe-Marie d'Orleans, principe de Joinville, fostu vice-amiralu, nāscutu la Neuilly la 14 Octobru 1818, este alu treilea fiu alu reposatului rege Louis-Philippe și alu reginei

pre lipsele bisericeii și școlii și a căută isvóre spre suplinirea acelor'a, a luá raportulu comitetului parochialu și școlariu despre activitatea lui sub cursulu unui anu, — a-si alege personalulu de lipsa bis. și școl. și multe altele, cari cadu in dreptulu creștiniloru adunați in sinodu parochialu. Drepturi intru adeveru frumoșe și câtu se póte de constituționale; — dera in praca cum se observa? destulu de reu! pentru ca preoții cari in întielesulu §-fului 10 din statutulu organicu, suntu presiedinti ordinari ai sínodelor parochiali și cá atari nu numai îndreptati dera in întielesulu legii și obligati cu conchiama regulata a sínodelor parochiali, cu ignorarea legii și nebagarea in séma a drepturilor și dorintelor creștinilor de a-si vedé de treburile bisericesci și școlare, nu conchiama sínode ordinare parochiale séu absolutu nici odata, séu numai a rare-ori in 3—4 ani odata, dera și atunci nu in timpul otaritu prin lege, ci cându le vine bine la socotela, de unde urméza aceea nelegiuirea ca poporulu creștinu cá factoru principalu in organismulu bisericeii nóstre e împedecatu a luá parte inmediatu in afacerile bis. și școl. la care lu îndreptatiese legea și constituț'a bis. nóstre, ci e siltu a se indestuli cu aceea ce face parochulu cu 5—6 creștini sub numire de comitetu, de si vede ca prin manipularea cea rea a aceluia cu averea bis. și școlii, averea bisericeii merge regresiviu iera nu progresiviu, care reu lesne s'aru puté ev tá dera s'aru conchiama in întielesulu legii in totu anulu regulatu, sinodu parochialu in care poporulu creștinu adunatu fiindu și aru trage sém'a cu averea bisericeii și școlii și in casu de o manipulație rea și aru alege manipulatori mai credinciosi, delaturandu pre cei necredinciosi.

Eu intiu adeveru, me miru ce îi instrainara pre unii par. preoți dela țienerea sínodelor paroch. dera nu dora ca nu le vine bine la socotela atá'a amestecu și influența a mirenilor in treburile bisericesci, carii mai nainte de organizarea bisericeilor mergeau tóte dupa voi'a DD-lor, de si de multe ori cu interesu privatu.

Nu se póte negá ca in multe parochii netienerea sínodelor p., vine de acolo ca parochii respectivi nu știu întrebunții statutulu organicu, de sine se întielege ca și poporeni acelor'a stau in acelu gradu alu culturai, de mai multu și framânta mintea cu cauzele bisericesci și cu dreptulu lor la aceea, se îndestulescu dera dupa usulu vechiu tóte ce se țienu de biserica le seversiesce pop'a, identificându cu biserica. Dara suntu preoți destui, luminați și bine cualificati, cu poporeni dștepti carii nu numai au voia, dara și si pretindu dreptulu la afacerile bisericesci, carii preoți nu potú fi escusati cu necunoscința statutulu organicu, (de

altmíntre aceea nu pote fi escusa pentru nici unu preotu:) și totusi in parochie in care funcționedia sínodele parochiali ordinare țienute dupa prescriesele legii suntu — potú dice — de totu necunoscute.

Știu o parochia in care funcționedia unu parochu, care se considera intre cei de frunte, cu privire la cualificație, in protopopiatu, și cá atare e fôrte bine cunoscutu cu cuprinsulu statutulu organicu, la ce me îndreptatiese a credé aceea ca l'amu auditu mai de multe ori provocându-se la statutulu organicu in casuri cându au avutu lipsa a face atenți pre poporeni sei la datorințele lor facia cu densulu, cá parochulu lor, de unde conchidu ca dera Dni știu din statutulu organicu ce datorinție au parochienii cátra parochulu lor, trebuie ca știu și aceea ce drepturi au parochienii in afacerile bisericesci școlare și fundacionale și totu din acelu statutulu organicu trebuie sa știu și datorinția Dniei sale ai conchiama in sinodu parochiale, cá acele drepturi sa si le póta escercia, și totu-si acelu parochu cu ignorarea legii, cu nebagarea in séma a datorinției sale preoțiesci (vedi compend. de drept. cano. §. fulu 186 punct. 10.) cu neconsiderare dreptulu și dorinției poporenilor sei, ba chiaru nici la espres'a rugare a acelor in tîmpu de 3 ani de dile nu putú fi aplecatu a conchiama sinodu parochialu ordinariu, spre a se revedea socotelele epitropilor și asi vedé comunitatea bis. de alte treburi bis. și școlare din care cauza au urmatu bisericeii și școlii o paguba considerabila — dera nu me insielu de sute de florni.

Dera parochulu respectivu conchiama sinodu parochialu in totu anulu regulatu dupa cum prescrie legea, atunci comunitatea bisericesca vedendu manipularea cea rea cu averea bisericeii numai dera in anulu din tâu și schimbá personalulu manipulantu, incredințandu averea bisericeii pre mâni mai fidele, și asiá pagub'a nu se urca in mesur'a, in care s'a urcatu in 3 ani. Eata urmarea si pecatulu calcării legii și a dreptulu poporului, și cine va fi respundietoriu pentru atá'a paguba, obveni'e mediatu din cauza ca nu s'a țienutu sínode parochiali regulatu, dupa cumu prescrie legea, care dera se țienea, pagub'a se putea evitá. Si fiindu ca curatorii acelei parochii de 3 ani de dile nu-si dedura socotelele, dupa unu tîmpu atá'a de îndelungatu cine va stá bunu ca comunitatea bisericesca a acelei parochii cu revisiunea socotelelor nu va veni intr'o confusiune din care anevoia se va puté desfasiurá, ba póte veni chiaru și in conflictu cu parochulu locului, care e deodata și epitropulu școlii, mai cu séma, dera nu va fi de facia și Dnulu protopopu.

Si óre in astufeliu de împregiurári sa nu se mai afle comunitati bisericesci? cari împregiurári

amiralu și autorisatu sa asiste cu glasulu delibertiv in consihulu amiralității, luá o parte activa la lucrările comisiunii superioare pentu esamenulu cesționiloru relative la organizarea marinei cu aburu și siedeá cáte odata in camer'a Pairiloru. In lun'a lui Augustu 1845, luá comandamentulu escadreii de evoluție ce crucea pre cóstele Marcului bombardá Tangeru și puse mân'a pre Mogodoru, in urm'a acestor operatiuni militare fú numitu vice-amiralu.

Afiându-se necontentu pre mare, principele de Joinville se gasea la Algeru cu duc'a d'Aumale cându sosi noutatea despre evenemintele din Februaru 1848. Pre data elu remise comandamentulu, autoritatile republicane, se ambarcă pentru Angli'a și insotí la Claremontu famili'a esilata. Cându adunarea constituanta se ocupá de proiectulu de decretu asupr'a isgonirii ramurei Orleaniloru, elu adresá presidentulu o protestare plina de demnitate. Dela acésta epoca, a traitu séu a caletoritu in scopu de a studiá, și numele seu, multu tîmpu atátu de popularu in Franci'a, nu s'au gasitu nici odata amestecat in intrigile, in care familiile regale cadute au fostu ocaziunea in ultimii ani ai republicei. Principele de Joinville are doi copii: Franciois-Marie Amelie, nascuta in 1844, și Piere-Philippe, ducá de Penthière, nascuta in 1845.

Elu a publicatu in Revue des deux-Mondes, studiele asupr'a marinei francesé (1844—1853) și asupr'a resbelulu din China (1857.) Cea d'infáu e titulata: Nota asupr'a stárei fortieror navale ale Franciei, a produsu o viua sensație; ea a fostu retiparita la Francfort, 1846, in — 16.

(Revista Milit.)

obvinu din cauze ca parochii respectivi nu conchiama sínode parochiali dupa cum îi indatoresce legea regulatu in totu anulu.

Óre marítulu consistoriu, a cărui'a datorinție aru fi in întielesulu §-fului 121 punct. 5 a statutulu organicu a priveghá cá statutulu organicu sa se ționa in vigore, sa nu scie nimic'a de aceea, ca in parochii statutulu organicu cu privire la sínodele parochiale nu se baga de cátra parochii parochii in nici o séma, care iregularitate causéza bisericeilor și școliloru pagube, iera creștiniloru neplaceri.

Dera legile aduse de corporatiunile nóstre legislative bisericesci (congresu și sinodu archidieceșanu) nu se respectéza și nu e ingrigire, cá sa se respecteze, apoi adunările acelor corporatiuni eu le consideru numai de nisce formalități seci.

Tóte edificii se incepu dela fundamentu și pre acele se ridica caturile. Dera fundamentulu nu e solidu și evitatu de ceea ce lu slabescé, totu edificiu e espusu ruinárei.

Bas'a pre care-su ridicate celelalte párti constitutive ale bisericeii nóstre suntu parochiile, și fundamentulu in organismulu bisericeii nóstre cá factoru principalu e poporulu credinciosu. Biserica nóstra numai pâna atunci va fi tare, pâna cându va evitá totu ce-i slabescé fundamentulu.

Eu 'su de firma credința ca Veneratulu consistoriu archidieceșanu informandu-se despre starea lucrulu prin parochie cu privire la sínodele parochiali pre viitoriu va fi cu mai mare priveghiere cá decisiunile congresulu nostru bisericescu románu sa se duca mai cu acuratetia in deplinire, — va ingrigi cá totu ce póte fi spre slabirea fundamentulu bisericeii nóstre pre viitoriu sa se evite.

In cátu se țiene de sínodele protopresbiterale mai totu aceea a-si avé de dísu ce amu dísu cu privire la cele parochiale, insa despre acele de alta data, cu acésta ocaziune cu permissiunea dlui Redactoru își iau libertate a-mi dá o modesta parere relativu la ratiotiniurile bisericesci, școlare și fundacionale.

Poporulu nostru pre alocurea e cam ne pasatoriu, de totu, ce e comunulu, cu mai multe ocaziuni amu observatu ca cu ocaziunea revisiunii socoteleloru bisericesci și școlare nu multu scrutéza veniturile și lesne primesce erogatiunile, și cele mai ne legale, mai cu séma dera epitropii respectivi 'su nisce persóne cari au rudenii multe in comuna și 'su ómeni ógeri de gara.

Cá bisericele și școlile sa fie sculite de pagubele ce aru puté obveni din acésta împregiurare, a-si fi de aceea parere ca onor. sinodu archidieceșanu conchiama pre Duminec'a Tomii an. c. sa constitué unu Esactoratu archidieceșanu in Sabiu, obligându parochiile cá in totu anulu celu multu pâna in lun'a lui Fauru pre calea protopresbiteratulu sa si astérna ratiotiniurile biser. școlare și fundacionale, revedite odata prin sinodulu parochiale, la esactoratulu Archidieceșanu spre supra revisiune. *)

Prin aceste amu dobindi pro 1, ca epitropii nu aru poté amaná din anu in anu cu predarea socoteleloru, pro 2, preoții, volens, nolens, aru fi siliti a conchiama sínode parochiale cu sfirsitul anulu școlariu spre a se revedé socotelele epitropiloru fiindu respundietori pentru împedecare. pro 3, epitropii și aru duce ratiotiniurile mai cu mare grigie, iera parochienii aru fi mai cu mare bagare de séma la veniturile și spesele bisericeii și școlii cu ocaziunea revisiunii ratiotiniuriloru acelor'a.

Esactoratulu sa aiba dreptu, spesele nelegiuite a le dificultá, iera veniturile care le-aru putea scóte la cale ale inserá, facendu pentru tóte respundietori pre epitropii respectivi.

A-si fi dísu ca in fiesce care protopopiatu sa se forméze unu esactoratu, constatatoriu celu multu din 3 membrii cu chiemarea de a supr'a revedé tóte secotelele bisericesci, școlare și fundacionale din protopopiatulu respectivu, dera fiindu ca protopopiatele nóstre nu au funduri din care sa se póta remunera ostenelele persónelor din care aru stá esactoratulu, iera gratis nu credú sa se afle cineva cá sa priméscá aceea sarcina, asiá remanu pre langa parerea-mi da mai nainte.

Grigoriu Mezei — Munteanu.

*) Sa asternu consistoriulu, carle le revede insusi. Red.

Mari'a-Ameli'a. Asemenea fratiloru sei, elu fu chiamatu sa-si priméscá educatiunea in colegie sub directiunea unui perceptoru particularu. Destinat la marina, elu facú, in compani'a capitanulu Hérnoux, care deveni adjutantulu seu, cáte-va caletorii pre cóstele Franciei și ale Italiei, și se presintá la scól'a navale din Brest intr'unu esamenu publicu. Primitu elevenseigne, fu supusu la tóte esigentiile serviciulu, deveni, in 1836, locotenentu de nava, insotí in apele Levantulu escadr'a amiralulu Hugon și debarcă in 1837 la Bone, pentru a merge sa întâlnéscá inaintea Constantiei pre fratele seu ducá de Nemours; dar sosi pré târdiu, cáci orașulu erá luat.

Ocaziunea de a se distinge i fu data in 1838, la epoca declararei resbelulu guvernulu mexicanu. Pe bordulu corvetei Créole, elu aratá multa audacia in modulu cum atacá bateriile fortulu Saint-Jean d'Ullo'a (27 Noembre); cáte-va dile in urma in capulu unui detașamentu de mateloti, sfortia portile lui Ver'a-Cruz și prinse cu mân'a sea in mijloculu unei vii împuscaturi, pre generalulu Artista. Acésta stralucita purtare adusa principelui crucea legiunei de onóre și insemnele de capitanu de nava.

In 1840, primi misiunea de a readuce dela sânt'a Helen'a remasitiile mortale ale imperatulu Napoleonu, și afiându ca resbelulu erá iminentu anuntiará resoluțiunea sea, ca de va fi atacatu, se va apará pâna la cea din urma estermítate de cátu se predea acestu sacru depositu. Dupa mai multe cruciari in apele Statelor Unite, in Mediteranea și in Sengalu, se duse in 1843 la Rio-Janeiro, unde luá de socia, la 12-iu Maiu, pre principés'a Francesca de Braganza, sor'a lui don Pedro alu II.

Inaltiatu in acelasiu anu la gradulu de contra-

Aprețivim și adevărul celor depuse în articolul de mai sus și stimăm și zelul celor vedem la autorul său pentru înaintarea bisericii; și ne pare bine, că densul dovedește, că avem barbati cari se interesează de biserică. Scim și noi că aru fi multa de doritu pre terenul acestă, inse sa nu uităm că abia sunt vre-o cativa ani și după cum a pretat autorul îndată la începutul articolului, unu deceniu și două sunt pucini în viața unui popor; să sperăm că românii gr. or. voru întră din anu în anu mai bine pe calea constituțională biserică și defectele ce-le vedem, atunci voru fi totu mai rari.

Dieta Ungariei.

Sedintă din 24 Februarie a casei deputatilor o deschide presedintele S o m s s i c h la 10 ore.

Dupa cetirea și aprobarea protocolului se asceru petitiuni numeroase.

La ordinea zilei sta proiectul regimului relativ la prelungirea indemnitatei până la finea lui Martie.

A. C s a n á d y descărca la ocaziunea acestă ieremiadele obicinuite a stângei extreme contră legii de complanare și contră delegatiunii. Densul votăza contră. Dupa aceea se primesce proiectul în dezbateri generale cât și în cea speciale.

Urmăza continuarea dezbaterii din sedintă trecută despre înmulțirea cavaleriei honvedilor.

Pentru primirea proiectului vorbesc în sedintă de astăzi: A. P u l s z k y, contele F. Z i c h y, presedintele minist. A n d r á s s y și br. Fr. P o d m á n i c z k y, contră: Th. V é c s e y, K. T i s z a și Ed. H o r n.

Incheierea sedintei la 3 ore.

În 25 Februarie tinerii ambe casele sedintei scurte. Sedintă a casei magnatilor, în care se votă proiectul regimului privitor la indemnitate fără dezbateri, dură numai câteva minute. În sedintă a casei deputatilor se continuă dezbateri asupra obiectului, ce se pertractase și în sedintă trecută.

Asemenea se continuă dezbateri despre proiectul regimului relativ la înmulțirea cavaleriei honvedilor și în sedintă din 27 Februarie. În această sedintă vorbira M. T a n c s i c s, K. B o b o r y, E. S i m o n y i, L. M a c r a y, E. P é c h y, G. C l e m e n t i s, contele B. K e g l e v i c h și alții, totu opoziționisti.

În sedintă din 28 Februarie a casei ablegitorilor se asceru la începutul petitiuni numeroase, privitoare la o intervenție în favorul Franciei.

Presedintele minist. A n d r á s s y prezintă după aceea legea, despre indemnitate, sactionată, care îndată se va și promulga.

Trecunduse la ordinea zilei se continuă dezbateri despre legile honvedilor care în sedintă de astăzi se încheie.

În sedintă din 1 Martie se pune legea susalțina la vot și se primesce cu 192 voturi contră 124.

Alte proiecte privitoare la honvedime de asemenea se primira. După aceste se încep dezbateri despre bugetul ministerului de comunicațiune.

Sedintă din 1 Martie. Pănuđu-se la votul proiectului, dezbateri în cele trei sedintei precedente, despre înmulțirea cavaleriei honvedilor, se primira, după cum împartisem și mai sus și adusul opozițional se respinse.

Pentru proiectul regimului votara majoritatea intră și dedă prin aceea celu mai ferm și elocinte dementi, ca toate faimele, imprasciate despre o desbinare a majorității în afacerea acestă, sunt neadeverate. Proiectul de lege despre sistemizarea cătoru-va posturi pentru medici de honved, care ajunse la pertractare, se primira fără dezbateri.

Proiectul de lege despre schimbarea stabulii batalionilor de landwehru se primira și asemenea după o scurta dezbateri.

Urmăza proiectul de lege despre convocarea honvedilor spre cultivarea de oficeri. Comitetul centralu recomandă primirea acestui proiect.

K. T i s z a: Acestu proiect de lege a trebuit să se asceru, de ore ce ne lipsesc oficeri. Déca

regimul aru fi primit în anul 1868 propunerea opoziției, în urmă carei-a voluntarii pre unu anu, după decurgerea anului de serviciu să nu treacă la rezerva ci la honved, acum nu aru lipsi oficerii. Vorbitorulu ascerne o modificatiune, în urmă carei-a oficerii și suboficerii convocati la serviciu extraordinariu să se ia la avansamentu cu deosebire în consideratiune. Mai departe ascerne unu proiect de conclusu că ministrulu să prezinte o propunere ca ce felu de favoruri se oferescu aceloră, cari spontanei se insinua la serviciu mai lungu.

Mai departe să asceru ministrulu unu proiect de lege, ca cine să se convõe la serviciu extraordinariu, cât să dureze acestă, și cum să urmeză cultivarea suboficerilor.

Presedintele ministrilor contele Iul. A n d r á s s y obiectăza câte-va la vorbirea lui T i s z a și după aceea să primesce proiectulu nemodificatu.

Urmăza deci dezbateri despre bugetulu ministrului de comunicațiune și proiectulu de resoluțiune a lui W a h r m a n n.

Dupa cetirea acestui proiect de resoluțiune ia ministrulu de comunicațiune, G o r o v e, cuvântulu și dechiara între altele că regimulu buerosu acceptăza proiectulu de resoluțiune ascerutu (Aplause).

Dr. M. F a l k ia cu placere cunoștiinta despre dechiarițiunea ministrului de comunicațiune și recomandă din parte-side asemenea primirea lui.

Contele A n t. F o r g á c h accentuă necesității regulării tarifei pentru drumurile de feru. Cu aceste se încheie sedintă de astăzi.

România în conferința dela Londonu

Unu corespondente din Vienă alu diarului „Pester Lloyd“ scrie cu privire la România următoarele:

„Vienă în 28 Februarie. Este cunoscutu că guvernulu român si-a manifestatu încă de multu timp dorința că titulu de „Principatele-unite, Moldovă și Valachiă“, stabilitu în articolulu I, alu convențiunii dela 19 Augustu 1858, să se schimbe și primăca și pentru comunicațiunea internatiune titlu de „Principatele Romaniei“, care titlu este de jure de multu acceptatu în actele administrațiunii interne. Resolverea favorabile a acestei chestiuni s'eu dorințe, spriginite specialu de către Austria, fū impedeată numai prin incidentulu că guvernulu român a imprimatu de atunci monete cari, contră dechiarițiunilor schimbate cu Pörtu în această privință, nu purtau nici unu semnu alu suzeranității Portiei. Precum amu întielesu, afacerea acestă este acum complanată, și reprezentantii dela conferința din Londonu ai puterilor semnatori dela Parisu voru subsemnă unu protocolu contră repetirii numirii ambelor principate obligatiune. cuprinsa în dechiarițiunile relative la exercitarea dreptului monetariu, care (protocolu), schimbându convențiunea dela 1858, va introduce oficialminte în dreptulu european pre Principatele dunarene sub numirea de „Principatulul Romaniei“.

Fagarasiu în 8 Martie 1871.

Dle Redactoru! Bine voiti a dá publicității prin multu pretință d-văstra fôia colectele, ce s'au facutu pentru tinerulu nostru institutu gr-orientalu, scôlă „Radu-Negru“ din Fagarasiu,

și adeca:

I. Prin dlu directoru alu gimnasiului din Ploesci I. I. Romanescu:

Dela d. sea: lei vechi 128, d. profesorulu C. Ionescu 36. Dela d. prof. N. I. Micescu 48. Dela d. I. Stinghie 32. Dela d. comerc. Vas. Mehedițianu 128. Dela d. Ghitia Stefanescu 54. Dela d. instit. Iosifu Ioanescu 27. Dela d. comerc. Dumitru Panaiotu 27. Dela d. comerc. G. Radovicu 160. Dela d. prof. M. I. Georgescu 62. Dela d. comerc. Teodoru Isanu 64. Dela d. comerc. S. Irimescu 27. Dela d. comer. Haralambie Stanescu 27. Dela d. comerc. Const. B. Popu 82. Sumă 852.

II. Prin dlu profesore Alecsiu Ghinea din Valenii de munte:

Dela d. sea: lei vechi 24. Dela d. primariulu alu comunei Valenii de munte 25. Dela d. comerciantulu Ioane Ioanovicu 10 lei 32 p. Dela d. Bratu Ionescu 10 32 p. Dela d. D. Pitisu 11. Dela d. Georgiu Boteditu 10 32 p. Dela d. Stanu Ioanu 10 32 p.

Dela d. Staicu Anghelescu 6 30. Dela d. Ioanu Irimescu 5 20 p. Dela d. George I Pitisu 6 30 p. Dela d. Dragomirescu 9. Sumă 131 lei 8. p.

Pentru acestu ajutoriu spriginim adunca mulțumire atâtu onor. d. colectanti, cât și tuturor dloru, ce s'au interesatu pentru scôlă noastră și au cotribuitu spre a ei sustinere. —

Dela eforia scôlei capitali „Radu-Negru.“

Petru P o p e s c u
Protopopu.
Ioanu Dim'a Petrascu
Directoru scôlei.

Varietăți.

* * Gambett'a svabulu. În o fôia din Stuttgart, gasim noutatea, că mosiulu lui Gambett'a a fostu wurtembergesu, nascutu în Munterkingen, și se numea „Konrad Gemperle.“ — Pre timpul restaurării imperiului lui Napoleonu veni în Franciă unde învărti cu unu cafegiu „Surugat“ unu mare comerciu. Elu luă în casatoriă o jidovca-italiana care i dăse numele ei. Ieta dice fôia din Stuttgart, originea marelui și ilustrului patriotu-republicianu alu Franciei, d. Gambett'a.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie din opidulu Feldiôr'a în protopopiatulu gr. or. alu II-lea alu Brasiovului, statatôre din 204 familie și 1034 suflete, se escrie concursu până la 16 Martie 1871.

Emolumentele sunt:

Pre lângă venitul stolare sunt;

- portiuca canonică, și fondu parochialu 24 1/2 holde de semantura și fenatiu,
- în bucate 200 ferdele cucuruzu,
- cartiru liberu.

Doritorii de a ocupă această statiune, se ceru că să fie cu gimnasiulu mare, și clerici absoluti, — au să asterna recursele lor instruite în sensulu statutului organicu, dlui protopopu Ioanu Petricu la Brasiovu.

Feldiôr'a în 16 Februarie 1871.

Cu contielegerea dlui Protopopu.

(19—1) Comitetulu parochialu.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de parochu în comună gr. or. Leschi'a Districtulu Cetătiei de pētra (Kövár vidék) se deschide prin această concursu. —

Emolumentele cu acestu postu sunt.

- Dela 95 capi de familie dela fie-care o ferdela cucurudiu nesfarmatu și 20 cr.
- Venitul dela Epatrafiru.

Doritorii de a ocupă acestu postu voru avé asi asterne concursule lor providute cu atestatele necesarie în întielesulu statutului Organicu § 121 a Scaunulu Protopresbiteratu celu multu până la 7 Martiu a. c. în Leschi'a.

Leschi'a în 7. Februarie 1871.

Comitetulu Parochialu din locu.

Cu scirea și învoirea mea.

(15—2) Ioanu Greblea.
Protopresbiter.

Edictu

Ioanu Voicu din Gusu comitatulu Albei de josu, care de mai mult ani au paretitu cu necredință pre logiuită sea muiere Mari'a Ilie Fara din Ludosiu, scaunulu Mercurei, fără a se sci ubicatiunea lui, se cităza, că în terminu de unu anu și o di, să se infatisiedie înaintea subscrisului foru matrimonialu, căci la din contra și în absentia lui se voru face cele ce dictăza legea.

Sibiu 25 Februarie 1871.

Forulu matrimonialu gr. or. alu Mercure.

Petru Badila

(1—18) Protopopu.

Edictu.

Mari'a Cocosiu, legiuită socia a lui Petru Mircea din Zabala, filia la parochia Covasn'a, carea de trei ani parasi cu necredință pre barbatulu ei cu 4 copii, și pribegese în lume, fără a se sci unde se afla, se cităza, că în terminu de unu anu și o di, să se prezenteze înaintea subscrisului foru matrimonial; pentru că la din contra, și în absentia ei, se va da otârîre părei ridicată asupra susuatinsei, din partea barbatului ei.

Brasiovu în 20 Februarie 1871.

Forulu matrimonialu gr. res. alu protopopiatulu Treiscaunelor

Ioanu Petricu

(16—1) Protopopu.